

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7Csp/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320204083
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4320204083.1

Uznesenie

Okresný súd Levice v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, zastúpený Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., IČO: 36715352, so sídlom Jilemnického 4012/30, Martin, proti žalovanému: B. N., XX.XX.XXXX, Z.. T. R. XXX, XXXX F., L., O.. H., R. A., o zaplatenie 4.092,03 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd vyhlasuje, že nemá právomoc konať vo veci a zastavuje konanie vedené na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 7Csp/65/2020.

II. Súd nepriznáva žalovanej nárok na náhradu trov konania.

III. Súd vracia žalobcovi Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90 súdny poplatok zo žaloby v sume 245,50 eura prostredníctvom Slovenská pošta, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, a to po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Na Okresnom súde Levice sa pod sp. zn. 7Csp/210/2017 vedie v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, zastúpený Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., IČO: 36715352, so sídlom Jilemnického 4012/30, Martin, proti žalovanému: B. N., XX.XX.XXXX, Z.. T. R. XXX, XXXX F., L., O.. H., R. A., o zaplatenie 4.092,03 eura s príslušenstvom. Žaloba bola žalobcom podaná na Okresný súd Levice dňa 29.7.2020.

2. Súd lustráciou v Registri obyvateľov SR zistil, že od 4.9.2018 má žalovaná trvalý pobyt mimo územia SR, a to Z.. T. R. XXX, XXXX F., L., O.. H., R. A.. V predmetnej veci ide o spor s cudzím prvkom, keďže žalovaná má bydlisko v Bulharskej republike. Preto súd skúmal, či má právomoc vo veci konať.

3. Z obsahu žaloby a predložených listín vyplýva, že sa jedná o nárok žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy, keďže žalovaná dňa 10.5.2017 s právnym predchodcom žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) uzatvorila Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva). Na základe tejto zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške X.XXX,XX Y..

4. Podľa § 161 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

5. Podľa čl. 66 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ č. 1215/2012 z 12. 12.2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie

Brusel I bis“), toto nariadenie sa uplatňuje na konania začaté od 10.1.2015, t.j. aplikuje sa aj na predmetné konanie.

6. Podľa čl. 18 ods. 2 nariadenia Brusel I bis, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

7. V konaní sa žalobca voči žalovanej domáha splnenia povinnosti zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 10.5.2017. Svojou povahou s ohľadom na postavenie účastníkov zmluvy a jej obsah ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu a preto sa na tento vzťah použijú ustanovenia spotrebiteľského práva. Zmluvnými stranami sú dodávateľ, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorej predmet činnosti bolo aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, teda konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je subjekt, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V nadväznosti na uvedené je rozhodujúce pre určenie, či tunajší súd má právomoc vo veci konať je zistenie, kde má žalovaná (spotrebiteľ) bydlisko, pretože podľa čl. 18 ods. 2 nariadenia Brusel I bis, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Pod pojmom bydlisko je potrebné rozumieť miesto faktického pobytu fyzickej osoby spojené s jej úmyslom sa na tomto mieste trvalo zdržiavať. V tomto prípade bolo zistené, že žalovaná sa na adrese trvalého pobytu v Slovenskej republike nezdržiava, pričom miesto jej terajšieho pobytu (bydliska) je v Bulharskej republike. Žalobca mal teda žalovanú žalovať v zmysle čl. 18 ods. 2 nariadenia Brusel I bis na súde v Bulharskej republike, pretože predmetom konania je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaná - spotrebiteľ má bydlisko v Bulharskej republike.

8. Podľa čl. 24 nariadenia Brusel I bis, výlučnú právomoc majú tieto súdy členského štátu bez ohľadu na bydlisko účastníkov:

1. v konaniach, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, súdy členského štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza. Avšak v konaniach, ktorých predmetom je nájom nehnuteľnosti na dočasné súkromné užívanie na dobu maximálne šesť za sebou nasledujúcich mesiacov, právomoc majú tiež súdy členského štátu, v ktorom má bydlisko žalovaný, za predpokladu, že nájomca je fyzická osoba a že prenajímateľ a nájomca majú bydlisko v tom istom členskom štáte;
2. v konaniach, ktorých predmetom je platnosť založenia, neplatnosť alebo zánik obchodných spoločností alebo iných právnických osôb alebo združení fyzických a právnických osôb, alebo platnosť rozhodnutí ich orgánov, súdy členského štátu, v ktorom má spoločnosť, právnická osoba alebo združenie sídlo; sídlo súd určí podľa vlastných noriem medzinárodného práva súkromného.
3. v konaniach, ktorých predmetom je platnosť zápisov do verejných registrov, súdy členského štátu, v ktorom sa vedie register;
4. v konaniach týkajúcich sa registrácie alebo platnosti patentov, ochranných známk, priemyselných vzorov alebo iných obdobných práv, ktoré sa musia registrovať alebo pri ktorých sa musí žiadať o ochranu, a to bez ohľadu na to, či je táto otázka predmetom žaloby alebo obrany proti žalobe, súd členského štátu, v ktorom sa žiadosť o registráciu alebo ochranu podala, v ktorom sa registrácia alebo ochrana poskytli, alebo v ktorom sa podľa právneho nástroja Únie alebo medzinárodného dohovoru za poskytnuté považujú. Bez toho, aby bola dotknutá právomoc Európskeho patentového úradu podľa Dohovoru o udeľovaní európskeho patentu podpísaného 5. októbra 1973 v Mníchove, súdy každého členského štátu majú výlučnú právomoc v konaniach týkajúcich sa registrácie alebo platnosti akéhokoľvek európskeho patentu udeleného tomuto členskému štátu;
5. v konaniach týkajúcich sa výkonu rozsudku súdu členského štátu, v ktorom sa rozsudok vykonal alebo sa má vykonať.

9. Súd tak vo veci skúmal aj skutočnosť, či nedošlo k naplneniu čl. 24 nariadenia Brusel I bis, ktorý hovorí o výlučnej právomoci súdov členského štátu bez ohľadu na bydlisko účastníkov, avšak dospel k záveru, že sa v predmetnej veci nejedná o žiaden z uvedených prípadov vymedzených v uvedenom článku, a preto nie je založená výlučná právomoc súdu.

10. Podľa čl. 26 ods. 1 nariadenia Brusel I bis, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa

neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

11. Podľa čl. 28 ods. 1 nariadenia Brusel I bis, ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

12. Na základe vyššie uvedených skutočností súd v súlade s čl. 18 ods. 2 nariadenia Brusel I bis vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a v zmysle § 161 ods. 2 CSP konanie zastavil z dôvodu nedostatku právomoci slovenských súdov, čo je neodstrániteľná prekážka konania.

13. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch), Poplatok sa vráti, ak ho zaplatil ten, kto nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia súdu. Poplatok sa taktiež vráti, ak súd konanie zastaví pre nedostatok právomoci. Poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti sa vráti, ak bola námietka zaujatosti uplatnená odôvodnene; ak poplatok v takomto prípade ešte nebol zaplatený, súd uznesenie o uložení povinnosti zaplatiť poplatok zruší. O vrátení poplatku rozhodne i bez návrhu súd, ktorý bezdôvodne zaplatený poplatok prevzal.

14. Podľa § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

15. Podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány uvedené v § 3, ktoré sú zapojené do centrálneho systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

16. Zároveň súd vrátil žalobcovi prostredníctvom prevádzkovateľa - Slovenská pošta, a.s. zaplatený súdny poplatok za žalobu vo výške 245,50 eura v zmysle § 11 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch bez jeho krátenia, pretože konanie bolo zastavené pre nedostatok právomoci.

17. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP tak, že nakoľko zastavenie konania procesne zavinil žalobca, vznikol žalovanej nárok na náhradu trov konania. Žalovanej však preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, a preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti I. a II. výroku tohto uznesenia je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Levice na Krajský súd v Nitre, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci s týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolanie dôvody) čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, a) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1/ ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Proti III. výroku tohto uznesenia je nie prípustné podať odvolanie.

V Leviciach, dňa 17.9.2020